DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY

Fábrika SVITAVY

03.

PONDĚLÍ 12. 6. 2023

ÚVODNÍK...

Takže... úvodník? Čte tohle vůbec někdo? Protože to by mě vážně zajímalo. Dobře... koho to zajímá, ať zvedne ruku! A jo, já vás nevidím. Pokud jste právě zvedli ruku v přítomnosti skupiny cizích lidí, tak se omlouvám.

Pojďme tedy přistoupit k tomu, co jsem chtěla skutečně říct. Napadlo mě, že bych sem mohla napsat tipy jak pro vás, tak pro pozdější čtenáře (nebudu říkat generace, protože to by bylo přehnané), jak si z pohledu mladšího (i staršího) účastníka užít Dětskou scénu.

1. Pokud cestujete sami, doporučuju si co nejdřív najít kamarády. V souborech, u recitátorů, u lektorů, kdekoli. Zvláště, když zůstáváte celý týden, vyplatí se najít si přátele ve více z těchto kategorií. Pokud nejste introverti a nepreferujete osamocené procházky městem, co byste dělali těch několik hodin mezi ukončením poslední akce daného dne a momentem, kdy máte jít spát? Nudili byste se. Povětšinou. Jste na Dětské scéně! Kdy jindy narazíte na lidi podobného smýšlení nebo charakteru? Musím konstatovat, že alespoň pro mě jich tu nebylo zrovna málo a hledání kamarádů tedy vřele doporučuji z vlastní zkušenosti.

Jestliže jste v souboru nebo nějakém jiném větším uskupení, můžete krok hledání kamarádů ignorovat, i když seznamování se s novými lidmi je skvělá zábava. Když teda máte kamarády, můžete přikročit k dalšímu kroku.

2. Prolezte Svitavy! Je to docela malé město a v okolí cca jednoho km tu najdete téměř všechno. Na společná setkání můžu doporučit např. čajovnu v Ottendorferově knihovně, restauraci Coolna nebo jakýkoli veřejně dostupný prostor s lavičkami.

3. Choďte na představení a na recitátory. Ha, ha. To je tip na p... ytlík. Proč bychom tu jinak byli? To sice ano, ale já myslím opravdu všechna představení a všechny recitátory. Věřte, stojí to za to a konverzace s oněmi kamarády pak mohou být ještě zajímavější.

4. Nestresujte se. Užívejte si. Zapomeňte na svoje problémy, úzkosti, trápení. A nebo ne. Můžete celé tohle využít jako takovou terapii. Abyste věděli, že svět je pořád hezký a nejsou v něm jen toxičtí a nepříjemní lidé, které možná máte ve svém okolí.:)

5. Dělejte cokoliv dalšího, co vás napadne. Záleží jen na vaší kreativitě, představivosti, optimismu a taky trochu na náhodě, jaké vzpomínky si vytvoříte, co zažijete, koho potkáte, o co se budete zajímat...

Bonus tip: Čtěte deník! Je to často vtipný a zajímavý a spousta lidí nad tím musí hodiny sedět, někdy i do brzkého rána, aby se to stihlo vydat, tak prokažte trochu úcty a přečtěte si to.:)

Rózi

ZAPSALI JSME...

... NA BESEDĚ LEKTORSKÉHO SBORU S RECITÁTORY 2. KATEGORIE

Neděle 11. června, 13:00 hodin, lektorský sbor se i dnes tradičně rozdělil na tři skupiny, do dvojic, rozdílných od včerejších, a rozmístili se opět po knihovně ve Fabrice. Tentokrát měli možnost recitátoři druhé skupiny s jejich doprovody se připojit k vybraným skupinám, které se přirozeně vytvářely, obměňovaly a proměňovaly. Zde měli prostor na vyjádření svých postřehů k dnešnímu recitačnímu bloku nejen lektoři, ale i diváci a samotní recitátoři. Dopředu lektoři informovali, že se shodli na všem, co zde řeknou a pokud ne, upozorní na to.

Mít představu a dát si na čas

Téma, které se na dnešní besedě lektorů s recitátory primárně objevovalo, bylo téma představivosti a času. Lektoři mluvili o tzv. vyloženém textu. Pokud si recitátor představuje nějaký význam pod každým slovem, může se potom představa objevit i u diváka, tedy pokud si recitátor dá čas, aby před něj předstoupil obraz, předstoupí i před diváky. Dále připomínali, že pauzy jsou také nedílnou součástí recitace. Nejen že tvoří atmosféru, pokud jsou naplněné ze strany recitátora, ale dávají také možnost divákům, aby mu došly významy slov. Tvoří se tím dialog mezi recitátorem a divákem, přičemž divák má pak občas i pocit, že si na něco přišel sám, tím že má prostor o textu přemýšlet. Bylo připomenuto, že recitace nezačíná samotným textem, ale je to o celkové dojmu a působení recitátora. Jana Machalíková řekla: „Vždy se nadechněte a vydechněte, než začnete. To by mělo stačit na to, aby si divák prohlédl, s kým má tu čest. Potom ho začnete zajímat a bude chtít poslouchat, co říkáte. Kontakt s publikem začíná a končí mimo verbální část, je to o vytvoření atmosféry.“ Lektoři několikrát připomínali, aby si recitátoři dávali vždy vědomě na čas. Když je totiž člověk ve stresu, má občas tendence pospíchat, předbíhat a tím se může spousta věcí ztratit.

Méně je někdy více

Dalším předmětem diskuse byla opět autentičnost. Recitátor má občas pocit, že musí „tlačit na pilu“, aby vynikl vtip nebo myšlenka textu. Lektoři naopak avizovali, že méně je někdy více. Vít Malota řekl: „Dostala se ke mně pointa, viděl jsem ten záblesk v očích a vnímal jsem vtip, který jsi nám chtěl předat. Jdeš po smyslu a to je vtipný, proto nám ty vtipné pasáže nemusíš parodovat vtipným hlasem, nemusíš je dokreslovat. To je už něco navíc, co to zbytečně někdy shazuje.“ Také je důležité uvědomit si, že ne každé slovo je důležité. Pokud bude recitátor říkat všechna slova se stejným důrazem, ztratí se hodnota těch opravdu důležitých slov a tím také může uniknout význam.

Po technické stránce

Dostalo se i na technickou stránku věci, která je kromě myšlenky, představivosti, nasazení, koncentrace zásadní podmínkou pro to, abychom textem sdělili to, co chceme. Především se jednalo o myšlenky lektorů, které se týkaly práce se členěním textu. Výhodné je samozřejmě pracovat s originálním textem, protože je vidět přesné grafické rozložení textu, což nabízí jiné možnosti oproti souvislému textu. Každá čárka nebo tečka se nemusí respektovat. Pokud se myšlenka přelévá z věty první do věty druhé, má přednost říci tuto myšlenku uceleně, aby se nerozpadla a neztratila význam. U poezie je to ovšem složitější, kvůli větší svázanosti. Magdalena Gracerová Chrzová řekla: „Je nutné dávat si pozor na to, aby neutekly předložky. Potom se totiž stane, že se změní rytmus a tím se změní verš na verš jambický.“ Lektoři upozorňovali také na to, že by bylo korektní, mimo jméno autora, uvést i jméno případného překladatele, který se stává spoluautorem, jelikož nemůže přeložit pouze slovo od slova, ale vloží do toho i své umění. Objevila se i vyjádření k výběru textu. „Zaujala jsi mě víc než samotný text, byla jsi nad ním. Jsi tak zajímavá, že nepotřebuješ text, který věci říká doslova. Možná by stálo za to najít si do budoucna nějaký, který všechno hned nepropálí,“ řekl Vít Malota. Jednou z posledních, ale neméně důležitých poznámek bylo upozornění na to, aby se recitátoři nehodnotili. Diváci jsou totiž schopni textu porozumět, ale recitátor musí jít s nimi, dát jim jednak čas, ale také to nekomentovat. Tím shazují svůj výkon, jelikož říkají, co si diváci mají myslet. Výhodnější je dát divákům svobodu, aby mohli sami reagovat. „Recitátor je především průvodce, ukazuje vám svůj svět. Skvěle vyšel konec, ale můžeš si dát pozor na to, abys z toho nevypadával. Všechno jsi řekl správně, ale musíš se soustředit na to, že jsi teď a tady a nic, než tento příběh neexistuje.“ dodal Vít Malota.

Pátek 11. června, 14:30 hodin, lektorský sbor se i dnes tradičně loučí. Všichni rozmístění po knihovně ve Fabrice, recitátoři druhé skupiny s jejich doprovody, se odpojují z vybraných skupin, které přirozeně zanikají. Byl zde prostor na sdílení jejich postřehů k dnešnímu recitačnímu bloku. Vyjádřili se nejenom lektoři, ale i diváci a samotní recitátoři. Beseda končí, diskuse pokračuje. Samovolně, dobrovolně.

Veronika Bíbová

PŘEDSTAVUJEME VÁM...

... LEKTORKY DISKUSNÍHO KLUBU A SEMINÁŘE PRO DOPROVOD RECITÁTORŮ

Všem lektorům jsme položili stejné čtyři otázky:
1. V čem je podle vás rozdíl mezi přirozenou a umělou inteligencí?
2. Existuje mnoho druhů inteligence (možná i takové, o kterých se zatím nikde nepsalo). Jaký druh inteligence využíváte v divadelní/recitátorské/pedagogické praxi Vy? ...a proč?
3. Co by Vám pomohlo, aby bylo Vaše představení/přednes dokonalé?
4. Doporučte prosím nějakou zajímavou knihu účastníkům Dětské scény.

NINA MARTÍNKOVÁ

1. Rozdíl je v tom, že přirozená inteligence je přirozená a umělá je umělá. Jinou odpověď na to nemám, protože jsem se nezabývala nikdy tímto problémem.

2. Já teda vůbec nevím, kolik inteligencí existuje. Těch teorií je velké množství. Pokud mohu mluvit za sebe, tak jsem typ vizuální a moje základní inteligence asi bude pohybově-prostorová. Pohyb, prostor a jednání slovem. Pakliže jsem pedagog, tak musím zkoumat to, co je v lidech, dětech, se kterými pracuji. Když se mi to povede rozpoznat, tak jim můžu pomoci v tom, co bych si přála vidět u všech recitátorů. To je konkrétní hluboká představivost, soustředění, a ne slovo, ale obsah slova a celá šíře představ obrazů, která se pod jedním slovem může skrývat.

3. Mně jako pedagogovi by pomohla zdravá tréma a perfektní příprava. Slušná návštěvnost v sále a zpětná vazba od diváků i kolegů či lektorů. Přednes bez publika (divadlo bez publika) nemůže existovat. Když cítím, že mi v publiku někdo rozumí, když se mu můžu podívat do očí, když je můžu vnímat, tak se vrací energie a já to velice citlivě vnímám.

4. Jediné, co můžu doporučit a vzpomenout si, je Čapkovo R.U.R., kdy nadšení z robota, nadšení z techniky vystřídá postupné zoufalství. Strach a děs. Nikdy nevíš, jak si to umělá inteligence spojí.

EMA ZÁMEČNÍKOVÁ

1) Mně se nejvíc líbila odpověď Niny, která řekla, že inteligence přirozená je přirozená a umělá je umělá. Já nemám vůbec ve své bytosti potřebu to nějak porovnávat nebo říkat v čem se liší. To je něco jiného.

2) Já osobně využívám emoční inteligenci. Pro svoje jednání, vzdělávání, tvoření, pokud teď ještě tvořím. Nevedu soubory, neučím, ale realizuju se jinde a tam tvořím pomocí nějaké intuice. To je pro mě důležitější. Zpětně od lidí, se kterými jsem kdy pracovala, se studenty, kolegy, tak to je podobný. Inteligentních lidí se trochu děsím. Je inteligence a inteligence. Ta hezká souvisí s těmi city, vnímáním a komunikací. Potom je inteligence, která mě vyděsí. Ten člověk je tak suverénní, všechno načetl. Před takovými lidmi se asi zatajuju, jsem z nich trošku vyděšená. A pokud se mnou nějaký takový inteligent začne mluvit jako s blbcem, tak se jako blbec začnu chovat.

3) Dokonalý přednes a dokonalé představení neexistuje. Když pracuju na inscenaci, tak se samozřejmě snažím, aby se co nejvíc přiblížila mým představám a představám těch lidí, kteří se na tom podílejí. Jestliže jsme tím všichni naplnění, tak pak považuji tuto inscenaci za dobrou a ta představení jsou pro lidi, co to vytvořili, i pro lidi, co se dívají, přínosná zážitkově, ne dokonalá.

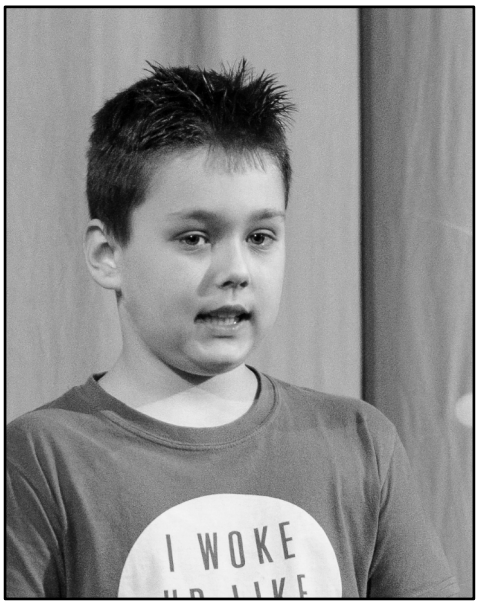
4) Jedna maminka, co chodí na můj seminář R, přinesla knížku, ze které vycházeli, když pracovali na přednesu se svým synkem. Já jsem se do ní koukala, neznala jsem ji a přišla mi hrozně pěkná, chci si ji sehnat. Byly to Nápady pana Apríla od Jiřího Koláře.

ZEPTALI JSME SE...

... NA DIVÁCKÉ DOJMY Z VYSTOUPENÍ RECITÁTORŮ 2. KATEGORIE

Zaujala mě interpretace textu o té kadibudce, to bylo vtipné. To šlapalo.
(Elena, 15 let)
Zaujal mě Mikuláš Rychetský.
Líbily se mi všechny texty, ale nic se mě vyloženě nedotklo.
(Eliška, 15 let)
Líbil se mi text o Monice s tím poníkem. Moje kamarádka si taky měla vybrat ten text. Nakonec si ho nevybrala, ale ten mě zaujal.
(Katka, 11 let)
Ano, docela hodně mě jich zaujalo. Jeden text například od Shela Silversteina, ten bordelář. To se mi osobně nejvíc líbilo asi.
Všechno bylo jiné, to se mi líbilo.
(Martin, 11 let)

VČERA JSME VIDĚLI...

Tobiáš Armstark

Dorota Bičanová

Ester Davidová

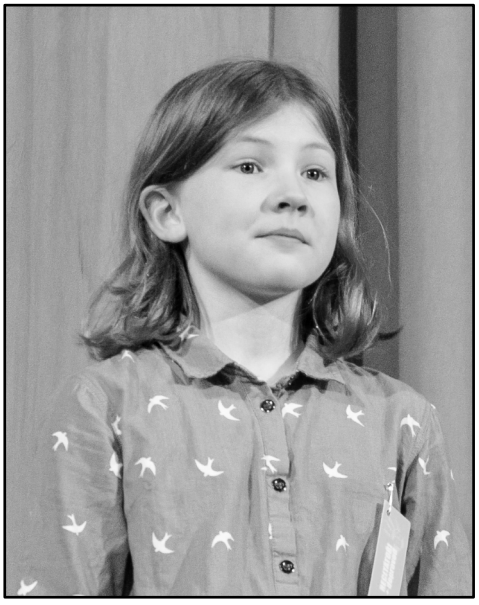
VČERA JSME VIDĚLI...

Dominik Dlabola

Alžběta Drvotová

Hanna Hof

NA SLOVÍČKO S...

... RECITÁTORY 2. KATEGORIE

Jak dlouho recituješ? A byl/a jsi už někdy na Dětské scéně?

Jak ses dostal/a ke svému textu a proč sis ho vybral?

Co je podle tebe na recitaci nejtěžší?

Vyber pět klíčových slov, která charakterizují tvůj text.

Dokážeš si představit, jak by recitovala umělá inteligence?

MIKULÁŠ ONDŘEJ RYCHETSKÝ

(Jak Emil zavřel tatínka do Trissovy boudy)

Na Dětský scéně jsme podruhý a recituju už šestým rokem.

Vybírám si texty hlavně podle mýho charakteru a pak posuzuju charakter tý hlavní postavy, a když jsou tak podobný, když jsou stejný, tak to si vyberu. A musí se mi to taky samozřejmě líbit, ten text.

Zaujmout diváky a udržet s nima oční kontakt, protože ono stačí, aby jenom kontakt upadl a už to jde z kopce.

Jenže Emil nikdy moc neuvažoval.

Mohla by se naprogramovat, mohlo by to být dobrý, ale furt to nemá takový to kouzlo, jako když recituje živej člověk.

TOBIÁŠ PONCET

(Trychtýře)

Teďkon jsem poprvý na Dětský scéně a recituju jenom jeden rok, ani ne celej.

My jsme měli s paní učitelkou takovej, že jsme vybírali na představení básničky, tak já jsem si našel ty Trychtýře a každej s tím šel do soutěže a já jsem vlastně jakoby s tím postupoval až sem na tu Dětskou scénu, až na to národní kolo.

Nejtěžší na tom je si dávat pozor na ty chyby. Je těžký udržet si, abyste si vzpomněli na ty svoje chyby a neudělali je.

Nechápu, proč si koupil ty podělaný trychtýře.

No, podle toho, co už ta umělá inteligence dokáže, tak si myslím, že by recitovala líp než člověk. Prostě by to převyšovalo člověka.

ŽOFIE HÁNOVÁ

(Kdybych já byl dospělý)

No tak, já jsem se v šesti letech dostala do Dismaňáku, takže nějak od tý doby, už na ten konkurz jsme měli mít nějakou básničku a tady na Dětský scéně jsme poprvý.

Tak ona to byla naše oblíbená knížka, jakože už jako malý jsme si ji četli a nám se ten text líbil, takže jsme to akorát prostříhali. A vybrala jsem si to proto, protože mi to přijde vtipný a docela mi to sedí.

Nejtěžší je buďto výběr textu a nebo se správně postavit a správně udělat ty věci okolo toho, aby si pak lidi nezapamatovali jenom to, že odešel špatnou stranou ten člověk.

Dospěláci, zlobení, svetr, nehty, mytí rukou.

No tak, špatně podle mě, protože by v tom nebylo to, že si to připravovala dlouho, že na tom pracovala, ale že to prostě jen tak přehrála, že to není výsledek práce, ale jenom nějaká ... recyklace něčeho jinýho.

ŠTĚPÁNKA BÁRTOVÁ

(Tam, kde žijí divočiny)

Na Dětský scéně jsem podle mě nebyla, ale recituju už asi dva roky. Recituju hodně dlouho.

Lenočka mi ho vybrala, ona je strašně dobrá učitelka, protože mi vždycky vybere takový texty, který mi prostě sednou. (Lenočka: Hlavně já ti je spíš nabídnu a ty si řekneš, jestli...) Hele, já jsem ho ze začátku ani nechtěla.

To nevim.

Max, divočiny, král... a vlastně sen.

Já nevím. Já nevím, co to je.

Ptala se Rózi

VČERA JSME VIDĚLI...

Růženka Hong An Nguyen

Jakub Konečný

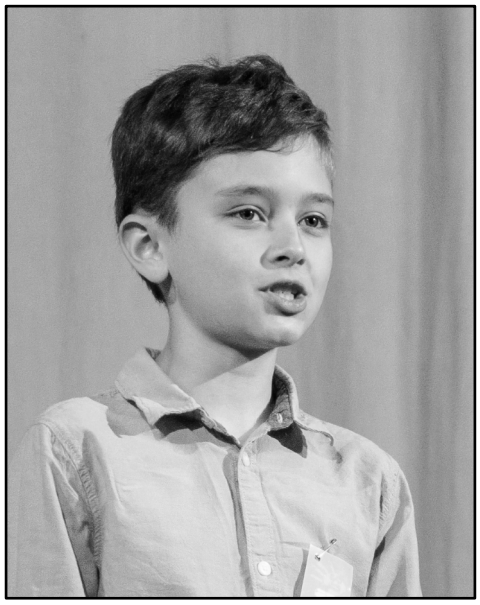

Matyáš Novotný

Filip Chlupáček

Eliška Lacková

Líza Ortová

Sofie Kaucká

Teodor Mysliveček

Martin Pulkrábek

VČERA JSME VIDĚLI…

Ondřej Rebec

Julie Sehnalová

Amélie Sobotková

NAHLÉDLI JSME DO…

… SEMINÁŘE C LEKTORKY VLASTY GREGOROVÉ

Účastníci semináře s názvem Umíme číst příběhy se společně setkali už podruhé. Ve třídě dokonce na zemi zůstal výsledek aktivity z předchozího dne. Barevné papíry se jmény seminaristů poskládanými z knoflíků. I přesto lektorka Vlasta začala seminář seznamováním, jelikož se v neděli přidali ještě další účastníci. Hned na rozjezd se hrálo několik her. Například hra Pane vlku, kolik je hodin. Na první pohled jednoduchá hra má za cíl přimět skupinu, aby se navzájem vnímala a pokusila se o co nejdokonalejší synchronizaci.

Libé a nelibé zvuky

Vlasta se v první části nedělního semináře zaměřila na práci se zvukem. Hned na začátku si všichni povídali o zvucích, které mají rádi a které naopak nemohou vůbec slyšet. „Mám ráda zvuky moře," popsala Lucka. „Já nemám ráda zvuk hmyzu, třeba včely," mluvila o svých zvucích Tereza. V kroužku, do kterého se společně všichni posadili, si pak mohli vyzkoušet připravené hudební nástroje. Dřívka, buben, triangl nebo třeba činelky. „Vyzkoušejte si cokoliv, co se vám líbí," pobízela Vlasta seminaristy. Veškeré zkoumání a poznávání nástrojů bylo velmi klidné a na vše byl dostatek času. Po ránu to byla příjemná aktivita.

Nejsou to ale jenom hudební nástroje, které dokážou zvukově pracovat. Vše kolem nás může vydávat zvuk, a tak Vlasta vyzvala dva seminaristy, Fandu a Honzu, aby vyzkoušeli možnosti třídy. Najednou se tak ozvalo cvakání vypínače, přejetí po okenních žaluziích nebo třeba šustění pytle v odpadkovém koši.

Nebeské nebo pekelné zvuky

Seminaristé se rozdělili do dvou skupin. „Jedni z vás budou představovat peklo a druzí nebe," vysvětlila Vlasta. Úkolem každé skupiny bylo najít takové zvuky, které prostředí vyjadřují. Za užití hudebních nástrojů i vybavení třídy tak začaly skupiny objevovat zvuky a hledaly ty nejvhodnější pro nebe a peklo. V jednu chvíli byl ve třídě opravdu velký hluk, jak postupně zvuky objevovaly.

Aktivita pokračovala zhruba dvacetiminutovým vymýšlením příběhu. „Krátký příběh na pár vět z pekla a z nebe," znělo zadání Vlasty. Cílem bylo zakomponovat zvuky k vymyšlenému příběhu. Po krátké pauze si skupiny své příběhy představily. Jako první vystoupila skupina pekelníků. Zbylá část semináře se posadila zády k nim a nechala se vtáhnout do příběhu. Ve třídě najednou nastala čertovská atmosféra. Příběh o Luciferovi a vyhasnutí ohňů pod kotli byl doprovázen zvuky bubnu nebo třeba kokosových skořápek. „Tedy takové peklo bych zažít nechtěla," komentovala Vlasta svůj zážitek.

Druhá skupina naopak využila možnosti prostorového zvuku a diváky místo na židle usadila doprostřed místnosti na zem. Veškerý zvukový doprovod příběhu se pak odehrával v pohybu, kolem diváků. Příběh o nahromaděných slzách andělů a temném mraku byl velmi abstraktní, přesto si skupina našla způsob jak jej velmi konkrétně zvukově doprovodit. „Líbilo se mi přelévání vody," hodnotil Fanda.

Pojďme se zaposlouchat

Stejně jako divadlo i film může být zvukově velmi bohatý. Vlasta si proto připravila ukázku z filmu, kterou seminaristům pustila jako audio. Všichni se tak zaposlouchali a snažili se identifikovat zvuky, které slyší. O tom pak společně debatovali. Ve dvojicích se pak pokusili pantomimou sehrát situaci, která podle nich odpovídá zvukům, které slyšeli. Někdo sehrál člověka v dešti, někdo zase jízdu autem.

Vlez mi na záda

Na další část semináře si lektorka Vlasta připravila Doslovnou pohádku z knihy Petra Nikla (kniha Lingvistické pohádky, poz. redakce). Příběh o zvířatech, která se brala velmi doslovně, přečetl nahlas Fanda. Následovala debata, o čem pohádka je a co v ní lze číst. Postupně si také každý vyzkoušel nahlas vyslovit věty, které byly v knize jako přímá řeč. „Vlez mi na záda!" nebo třeba „Trhni si nohou!" ozývalo se ve třídě. Společně také zkoumali, jak by se jednotlivá zvířata dala zvukově ztvárnit.

Následně lektorka začala nahlas uvažovat nad tím, zda by Doslovná pohádka nestála za zpracování na středeční prezentaci výstupů seminářů. Navrhla tak malý brainstorming, jak by se dal příběh zpracovat. „Napadlo mě, že by třeba ta zvířata mohla být jako naše pěsti. Postupně by se tak ty ruce na sebe naskládaly," navrhoval Fanda. Hned na to si všichni společně zahráli pokládání rukou na sebe. Debata ale pokračovala dál. Dalším nápadem bylo třeba užití papírových krabic. To, zda příběh zpracovat nebo ne, se ale rozhodne až během dalších dní.

Na závěr kino

V závěrečné půlhodině lektorka seminaristům promítla film Červený balónek (1956). Jeho část už účastníci slyšeli, když jim ho Vlasta pustila jako zvukovou ukázku.

Kateřina Hartmanová

KDO JE KDO...

... SOUBOJ TITÁNŮ

Kdo napsal krátkou povídku (do 500 znaků) umělá inteligence nebo naše živoucí Veronika. Rozpoznáte? Veronika píše jako ChatGTP, a ChatGTP jako Veronika.

Mladá dívka milovala divadlo a na Dětské scéně prožívala radost. Dostala roli koroptve v představení o korouhvi. Trénovala, až přišel den premiéry. Její koroptev ožila na jevišti, přinesla radost a smích divákům. Byla šťastná. Divadlo se stalo její vášní. Od té doby se věnovala herectví s vášní a odhodláním. Každá role jí přinášela radost a otevírala nové světy. Divadlo se stalo pramenem životního potěšení.

Na Dětské scéně, která je významná pro svou radost z divadla, a to nejen toho dětského, se jednoho dne zničehonic objevila korouhev. A na ní byla koroptev. Co to znamená? Proč koroptev? Ptali se kolemjdoucí lidé toužící po jasné odpovědi. Co má koroptev společného s námi? Ale jelikož jim nikdo jasnou odpověď nedal, rozhodli se, že s tím skoncují. Šli do lesa, nasbírali houby, usmažili je, snědli je, usnuli a už se neprobudili. Byly to totiž houby muchomůrky.

HRA PRO DNEŠNÍ DEN...

Dokážeš uhádnout zapeklité hádanky vytvořené umělou inteligencí? Pospojuj a odpovědi nám můžeš zasílat do zpráv našeho, už veřejně známého, Ig @detska scena svitavy.

Jsem malý, tichý a tvaru kruhového, doma jsem ve vodě, venku na nebi vysoko. Co jsem?	
Mám čtyři nohy, ale nejsem zvíře, nesu lidi a zboží, neustále se pohybuji vpřed. Co jsem?	**Hudební nástroj**
Často mě vidíš, ale nikdy neslyšíš, v barvách se proměňuji a tvoji náladu zvedám výš. Co jsem?	**Autobus**
Jsem kulatá, často se točím, světlo mi dává život, ve tmě mě najdeš nejčastěji. Co jsem?	**Letadlo**
Mám klávesy, ale nejsem klavír, můžeš na mě psát, vymýšlet a snít. Co jsem?	**Hora**
Jsem bílý jako sníh, křehký a chutný, v pečení a dezertech tě radostně potěším. Co jsem?	**Svíčka**
Vysoký jsem a štíhlý, do nebe sahám, s vrcholem zahaleným do mraků, kde se tajemství skrývá. Co jsem?	**Vítr**
Mám křídla, ale nejsem pták, přináším ti zprávy, co na obloze tajně plaví se. Co jsem?	**Sniť**
Jsem hlasitý, rychlý a do dálky zaslechnutý, doprovázím tě na cestě, když se do mě popadneš. Co jsem?	**Kapka deště**
Jsem plný zvuků a melodických tónů, naplním tvé srdce a rozezní se celý dům. Co jsem?	**Duha**
	Klávesnice

VČERA JSME VIDĚLI...

Matěj Ston

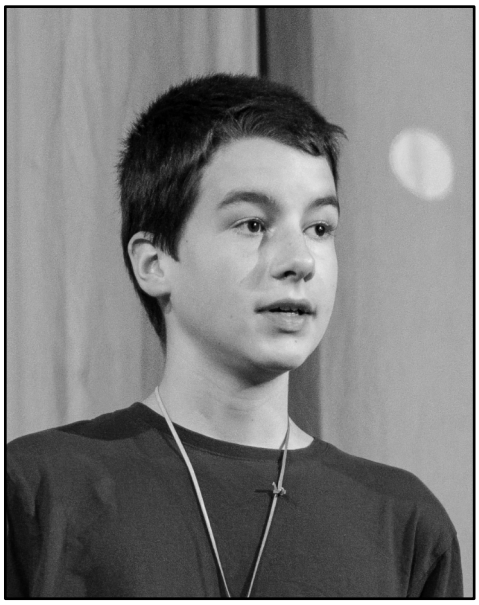

Zdeněk Špaček

Barbora Štichová

VČERA JSME VIDĚLI...

Gabriel Velecký

Barbora Veselá

PŘEDSTAVUJEME VÁM...

... LEKTORSKÝ SBOR DĚTSKÉHO DIVADLA PRVNÍ ČÁST

Všem lektorům jsme položili stejné čtyři otázky:
1. V čem je podle vás rozdíl mezi přirozenou a umělou inteligencí?
2. Existuje mnoho druhů inteligence (možná i takové, o kterých se zatím nikde nepsalo). Jaký druh inteligence využíváte v divadelní/recitátorské/ pedagogické praxi Vy? ...a proč?
3. Co by Vám pomohlo, aby bylo Vaše představení/přednes dokonalé?
4. Doporučte prosím nějakou zajímavou knihu účastníkům Dětské scény.

JAROSLAV DEJL

1. Nejsem žádný vědátor ani filozof a první otázka je tedy pro mě pěkně zapeklitá. Přirozená inteligence je člověku dána (tedy většinou), umělou inteligenci člověk objevil a vytvořil. Asi v mnoha věcech pomůže a už pomáhá, ale člověka nenahradí. Jen doufám, že umělou inteligenci nenapadne zničit svého autora.

2. Při tvorbě divadelních představení jsem se řídil citem, zkušenostmi a získanými znalostmi. Inspiraci jsem hledal i v zajímavých inscenacích. Asi největším podnětem k objevování vlastní divadelní cesty byly pro mne inscenace pana Bednárika a jeho souboru „Z“ Zeleneč, práce Soni Pavelkové a dalších.

3. Nikdy nemůže být něco úplně dokonalé. Asi větší talent.

4. Moc mě zaujala kniha Lucie Tučkové Suzanne Renaud / Petrkov 13. Román o životě francouzské manželky Bohuslava Reynka, román o vztahu dvou lidí pocházejících z naprosto odlišných světů, které ale spojuje láska k poezii a výtvarnému umění. Doporučuji spojit s návštěvou petrkovského zámečku (kde uvidíte autentické prostředí i některé Reynkovy rytiny) a zahrady. A ještě můžete zajet do Horáckého divadla na zdařilou a zajímavou inscenaci Popel na křídlech Suzanne Renaud, jejímž autorem je Dodo Gombár.

VIKTORIE ČERMÁKOVÁ

1. Přirozená inteligence je soubor mnoha jemných mentálních pochodů, hrají v něm roli vzpomínky a zkušenosti, prostorová a emoční představivost, smysl pro humor, smysl pro pointování, odvozování, přizpůsobení okolnostem i konkrétnímu partnerovi v dialogu a zejména vkus. Umělá inteligence se to všechno zatím pokouší napodobit, ale syntéza se jí nedaří, nakonec se vždycky prozradí kolosálním faux pas.

2. No to by měli posuzovat spíše moji kritici, ale dobrá tedy - představuji si, nebo ráda bych vynikala v emoční inteligenci. Nakonec tu mi také připadá nejvhodnější využívat při tvorbě obecně.

3. Pomohlo by mi, kdybychom za práci na něm dostávali odpovídající plat. Pomohlo by mi, kdybychom si s herci mohli zaplatit čas plného soustředění na práci.

4. Hermann Hesse: Stepní vlk.

JIŘINA LHOTSKÁ

1. S tou druhou nemám zatím moc příležitostí se poznat. Ta první se hodí, ale taky nezmůže všechno.

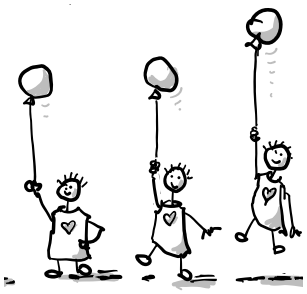
2. Především intrapersonální a interpersonální. Alespoň doufám.

3. V dokonalost moc nevěřím. To možná dokáže až umělá inteligence, ale nevím, jestli to nebude spíš na škodu.

ZAPSALI JSME...

... Z DISKUSÍ LEKTORŮ O 2. BLOKU

Skellig / 27 a 53, ZUŠ Uherské Hradiště

Dramatizace knihy pro děti britského spisovatele Davida Almonda Skellig v žánru magického realismu je literárním základem stejnojmenné inscenace uherskohradišťského souboru pracujícího pod vedením Stanislava Nemravy. Knihu přinesl do souboru jeden z jeho členů zhruba před dvěma lety („ještě před covidem“) a z rozhovoru s vedoucím souboru vyplynulo, že předloha děti zaujala, chtěly na jejím základě pracovat a společně se svým vedoucím se podílely i na její dramatizaci.

Pro realizaci inscenace zvolil soubor jeviště-arénu nabízející blízký kontakt s diváky a umožňující zprostředkování křehkého, komorního a emocionálního příběhu pojednaného jako převážně vyprávěné divadlo.

Aréna nabízí možnost těsného kontaktu s diváky. Stírá se rozdíl mezi jevištěm a hledištěm zejména v případě, jsou-li aktéři de facto součástí diváckého prostoru, z něhož do hracího prostoru vstupují. Na druhé straně je aréna prostorem nejobtížnějším (neposkytuje hercům žádnou „ochranu“, žádná „krytá záda“, a naopak vyžaduje značnou míru dovedností umožňujících oslovení všech diváků sedících kolkolem).

Hlavním vypravěčem je zmnožená postava Michala, do rolí vstupují dvě dívky – jedna jako starší sestra (místo rodičů v původní předloze) a jedna v roli nové kamarádky Míny; tajemný Skellig, proměniví se ve finále v anděla, je diváckým očím skryt, v dialozích s Michalem i Mínou slyšíme pouze jeho hlas a spatříme ho až v samém závěru inscenace jako anděla.

Zdařilá dramatizace i kniha, na jejímž základě vznikla, je zajímavým dramaturgickým počinem z hlediska obsahu i žánru. Panovala shoda na tom, že příběh sám má potenciál oslovit diváky. Rezervy souboru jsou však v zprostředkování a předání příběhu teď a tady: Na překážku je ne zcela přesvědčivé traktováním textu po smyslu, téměř absentující jednání slovem (až na drobné výjimky v pasážích o nemocné předčasně narozené mladší sestře), v převážné většině nezřetelné vnitřní zaujetí pro příběh a jeho sdělení, včetně kultury mluvy a propojení celého psychofyzického aparátu. Škoda také je, že zmnožená postava hlavního vypravěče nefunguje jako jeden celek, jako jeden vypravěč... je otázkou, do jaké míry je tato skutečnost způsobená tím, že se soubor musel na poslední chvíli vyrovnat s faktem, že Michala budou hrát na přehlídce místo čtyř pouze tři představitelé.

Za povšimnutí stojí zdařilá hudební stránka představení, kterou složil jeden z účinkujících členů soboru, jeden z představitelů zmnožené postavy Michala.

Nina / Kompoty, ZUŠ Klecany

Specifickou divadelní formou je divadlo fórum, jehož základem je krátký, zpravidla otevřený příběh s problémovým tématem, na který pak navazuje diskuse s diváky i jim nabídnutá možnost zapojit se a pokusit se jednáním dané roli či situaci změnit předvedený průběh děje tak, aby se zobrazená problémová situace změnila k lepšímu (jinými slovy, kdo, kdy a jak by se mohl zachovat jinak, aby se průběh v první části odehraného představení změnil a aby se změnilo postavení hlavní postavy.

Soubor Kompoty ze ZUŠ Klecany se svou vedoucí Barborou Černochovou vytvořil autorské představení Nina, a to na základě prozkoumávání témat týkajících se problematického chování členů vrstevnických skupin, spolužáků, nesouladných rodinných vztahů, nenaplněných očekávání rodičů, s nimiž se samy děti setkávají.

Impuls k vyzkoušení divadla fórum vyšel od vedoucí souboru, motivován jednak možností aktivizace a vtažení diváků nastolené problematiky a jednak potřebou nabídnout všem, kteří by se v obdobných situacích ocitli, zážitek ze zkušenosti získané v bezpečném prostředí divadelní fikce, že změna je možná.

Pokud jde o vlastní představení otvírající problematiku, o kterou jde a půjde, zabývali jsme se zvolenými divadelními prostředky: jednotlivé situace a jejich rámování zvukovými a světelnými předěly, odchody a příchody ze scény a jejich funkčností i tím, podporují-li sdělení a společné soustředění či spíše přispívají k jistému „drobení“.

V průběhu dne odehrál soubor tři reprízy; viděli jsme první a třetí představení – na něm i přes veškerou snahu byla patrná únava některých aktérů; zajímavý byl také vývoj navazující (interaktivní) části a její vedení, které obstarávala vedoucí souboru citlivě.

spi-bdi-sni / ZUŠ F. L. Gassmanna, Most

Čtveřice děvčat se svou vedoucí Barborou Gréeovou přivezl na přehlídku své autorskou inscenaci spi-bdi-sni.

Ladné, splývavé, plynulé a bez jakýchkoli švů plynoucí představení, v němž není žádných nejasností a zádrhelů, představení, v němž vše má své místo, význam i jasné sdělení, představení, které má pevné podloží, jehož základním kamenem bylo prozkoumávání únavy a jevů s ní souvisejících.

Jednání všech čtyř aktérek je soustředěně uvolněné, přirozené, pravdivé a uvěřitelné, hravé, něžné i přesné v jednání i v jednotlivých akcích, obrazech, situacích, které přecházejí jedna do druhé. Ve všech složkách inscenace jsme ocenili přesné dávkování a míru minimalismu zvolených vyjadřovacích prostředků, partnerství a sounáležitost jevištního bytí, osobitost každé z dívek, i jejich společenství.

Kvalitně a kvalifikovaně divadelně vybudovaná inscenace nese divadelní estetiku a je výsledkem dobrého pedagogického vedení dětí i dokladem divadelně erudované vedoucí souboru.

V obou viděných nedělních reprízách (první a druhé) jsme ocenili, že vše děje teď a tady, jako kdyby to právě vznikalo a poklidně plynulo a spělo k pointě a výpovědi. Milé a oslovující fluidní divadlo.

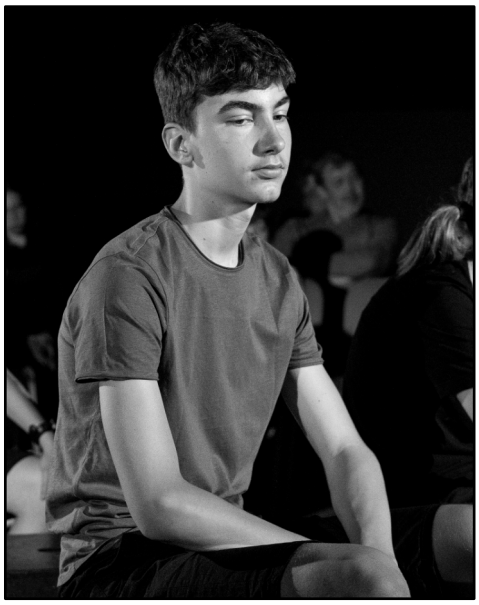
Eliška Vobrubová

VČERA JSME VIDĚLI...

... Pískomil se vrací (foto Jakub Hulák)

VČERA JSME VIDĚLI...

Skellig

Nina

spi-bdi-sni

ZEPTALI JSME SE...

... NA DIVÁCKÉ DOJMY PO PŘEDSTAVENÍCH 2. BLOKU

SKELLIG

Štěpán (17)

Mně se moc líbilo, že měli publikum 365 stupňů kolem. Byl to skvělý nápad, který se dal podle ještě líp využít, ale i tak to bylo dobré. Knížku, kterou si vybrali k dramatizaci, jsem neznal, ale líbily se mi motivy, které z ní vybrali. Herecké výkony nám přišly trošku mdlé, což nevím, jestli byl umělecký záměr. Měl jsem trošku problémy s udržením pozornosti, ale ve finále mi to přišlo příjemné, trošku něco jiného. Líbila se mi minimalistická scénografie, hezky pracovali s těmi čtyřmi bednami.

Teri a Lucka (17)

Velmi se nám líbila práce se světly, ta udělala výborný efekt a myslíme, že děti to zvládly skvěle. Se světly a bednami, ta práce mi přišla povedená. Na druhou stranu ten příběh mi přišel celkem předvídatelný od chvíle, kdy se tam ten „zemřelý“ člověk objevil. Navzdory tomu se nám líbila ta linka s anděly.

Kristián (8)

Super!

Šestet (14-15)

Tak mně se líbilo, že se to netradičně hrálo v kruhu, a ne na pódiu. Mělo to zajímavou formu: nebylo tam tolik pohybu, byla to spíš taková rozhlasová hra. A moc se mi líbilo, že jednu postavu hrálo víc lidí.

Ivana (31+)

Je to komplikované. Má to několik vrstev. Bylo tam zaujetí. Problémy vnímám v hereckém uchopení.

Ester (21)

Tu předlohu mám ráda. Ten příběh je silný. K představení: za mě to byl koncentrovaný výstup, velice dobře zvládli arénu. Mrzí mě, že tam byl jen náznak jejich zaujetí, ráda bych tam viděla osobnostní vhled do postav. Ale jinak se mi to líbilo.

Andrea (16)

Zaujal mě příběh, celou dobu jsem s ním šla. Energie byla jen na jevišti, ne když seděli mezi námi.

NINA

Eliška (15)

Mě to bavilo. Bylo to první představení, na kterém jsem byla, kde se to takhle rozebíralo. Moc se mi líbilo, jak se k tomu postavili ti, co tam byli z publika. Bylo to inspirativní a můžeme si z toho něco odnést.

Viktor (12)

My jsme to viděli v Mostě na jiný přehlídce. Mně přijde zajímavý pojetí toho příběhu, to divadlo fórum. Je to určitě citlivý téma, ale myslím, že ho hezky zpracovali a že je smutný, že se to fakt děje.

Štěpán (17)

Oceňuji snahu souboru o vyvolání diskuze na témata jako je prevence. S některými způsoby zpracování nejsem úplně spokojený, ale kdo jsem já, abych soudil. Těm dětem, které to hrály, to určitě něco do života dalo.

Kateřina (14)

Mně se to líbilo. Bylo to takové osobní. Ono je to těžké popsat, bylo to hodně osobní a zároveň hodně hezké a ukázalo to nějaké možnosti, jak takovéto situace řešit.

Andrea (16)

Trochu jsem byla nervózní, když se řeklo, že budou zapojení diváci, ale vedoucí souboru to zvládla moc dobře, že jsem vůbec nebyla nervózní a měla jsem i chuť se zapojit do debaty. Jinak soubor dokázal improvizovat i s jinými herci.

spi-bdi-sni

Andrea (16), Bára (15)

My už jsme ho viděli poněkolikáty, protože jsme ze stejný ZUŠky a máme stejný vedení, a máme moc rádi tu jejich energii. Mně určitě zaujala ta problematika, ta věčná únava a to že to pak musej doplňovat kofeinem, to mně přišlo zajímavě zpracovaný. Že to není ani tak typický u takhle mladých dívek.

Kateřina, Veronika (14)

Hodně se mi to líbilo, protože to je podle pravdy. Spánek je důležitý, ale zároveň zasahuje nám do něj hodně věcí. Hodně se mi líbila ta energie, která do toho byla vložená. A zaujal mě ten nátlak na školu od učitelů, který máme.

Alžběta (14)

Mně se to hrozně líbilo, že někdo popsal, jak to je. Že se od nás od žaček a studentů očekává, že se budeme pouze učit. Učitelé se diví, že to neumíme, když „jediná” naše povinnost je se učit. Je škoda, že se na to nešli podívat učitelé. Přišlo mi hodně fajn, jak tam vařily kávu. Přišlo mi to hodně specifické.

Bořek (19)

Mně se to moc líbilo, bylo na tom vidět, že to byly pospojované úseky. Ale všechny byly fajn, tak mi to nevadilo. Svědčilo by tomu víc přesnosti v rámci kolektivních akcí. Ostatní bych vypíchnul pozitivně.

Andrea (16)

Bavilo mě ukázání, že kvůli škole a náročnosti se děti a studenti takhle dopujou kofeinem. A líbí se mi pohybová část.

VČERA JSME VIDĚLI...

Skellig

Nina

spi-bdi-sni

VČERA JSME VIDĚLI...

Skellig

Nina

ZAPSALI JSME...

... Z DISKUSÍ O PŘEDSTAVENÍCH 2. BLOKU

Ve farní stodole se i druhý den přehlídky sešli studenti a další účastníci spolu s lektory, aby vzájemně diskutovali o jednotlivých představeních. Během hodiny a půl byly rozebrány tři inscenace.

Skellig

Diskutující ocenili v první řadě využité technické prostředky. Mnozí diváci se prvně setkali s uspořádáním diváků do arény. Mluvilo se však o jejím využití v kontextu významu inscenace. Kladně byla hodnocena i kolektivní postava kluka, kterého hráli tři chlapci, nebo výběr současné literární předlohy. Někteří přítomní zdůraznili, že byli bohužel oslněni reflektory. Rovněž se hovořilo o tom, že celková forma připomínala „literární" nebo „epické" divadlo založené na slovu. Některým studentům chyběl větší prostor pro rozehrávání situací, a tudíž i budování vztahů mezi postavami.

Ohledně herectví byly zmíněny tělesná nepřítomnost (uvolnění) na jevišti nebo nejednání slovem (nízká míra motivovaného jednání v dialogu), nýbrž pouhé mluvení, což fungovalo v monologických pasážích.

Petr Váša doporučil pro starší žáky cvičení na práci s artikulací ve třech fázích: 1) nahrát se, 2) rozdělit si text dle významů, nikoli dle diakritiky a 3) zkoušet hlasité čtení s přehranou artikulací pro svalovou paměť mluvidel.

spi-bdi-sni

V diskusi byla zmíněna pozitiva jako práce s jazykem nebo vybudování vstřícné atmosféry prostřednictvím rytmizace, hlasu, vůně kávy, výpovědi a autenticity. Objevily se i možnosti interpretace znaku kávy jako „semletí dospívajících dobou". To pro mnohé bylo tématem inscenace. A vše bylo vyváženě komponované: klidný rituál přípravy kávy versus denní shon studentů a nátlak na jejich vysoké výkony. Zmínila se i kontroverznost pití tohoto nápoje, jakož i energy drinků nebo coly touto věkovou kategorií.

Petr Váša ocenil minimalismus využitých divadelních prostředků. Zdůraznil, že v takto kvalitním souboru je vždy spousta dobrých nápadů. Avšak pro povýšení inscenace je zapotřebí vybrat jen ty nutné a funkční... a proto asi i zapojení i čichu.

Nina

Ocenění si zasloužilo objevení formy divadla fórum pro svitavskou přehlídku dětského divadla. Divadlo fórum totiž nese jiný cíl než umělecký dojem. Pozitivně bylo vnímáno i téma (šikana) představení a schopnost dětí improvizovat v daných postavách. Někteří diskutující vznesli otázku na psychickou pohodu představitelky hlavní postavy Niny v takto náročné roli. Zároveň zaznělo vyzdvižení citlivé a zkušené práce vedoucí souboru. Ta vystupovala zároveň jako tzv. joker, který moderuje vstupy diváků do představení. Ne pro všechny přítomné to byla ideálně zvládnutá komunikace. Důraz by měl být totiž kladen na to, aby diváci nezůstali v emocích, nýbrž aby se pohybovali v rovině kritického uvažování a mohli tak nabízet své pohledy na řešení krizových situací. Každopádně bylo dobře vnímáno, možná i jako experiment, že se divadlo fórum dostalo nejen do práce souboru, ale i na celostátní přehlídku dětského divadla do Svitav.

Zapsal Josef Pekárek

SEŠLO SE...

... POPRVÉ NA DĚTSKÉ SCÉNĚ VE SVITAVÁCH

Tím, že jsem se dostal do ústředního kola DS se mi splnil moc veliký sen, který jsem ani nevěděl, že mám. Už postup ze školního kola byl drama s dobrým koncem a měl jsem velikou radost. Ta se při okresním kole zdvojnásobila a při vyhodnocení v kraji jsem byl tak překvapený, že mi nevěřícně spadla brada a nemohl jsem samým ohromením zavřít pusu. Když jsem po příjezdu do Svitav potkal porotkyně, které mě sem nominovaly, moc jsem jim děkoval. Jsem šťastný, že tu mohu být. Velikým dobrodružstvím už byla cesta vlakem. Jel jsem sám bez rodičů, jen s paní učitelkou. S tou mě také ubytovali na jednom pokoji. To už mi přišlo trochu moc, naštěstí do vedlejšího pokoje přišla podobná dvojice, tak jsme se vyměnili a mohl jsem být na pokoji s jedním z mých nových kamarádů. Na oběd jsme dostali bagetu, ale snědli jsme si jí ve Fabrice. A víte proč to bylo špatné rozhodnutí? Začalo strašně prset. Déšť nás uvěznil v podchodu. Měl jsem strach, že si kvůli tomu lijáku snad ani nezapamatuji cestu, ale to se naštěstí nestalo. Hrozně jsem se těšil na recitaci, ale ukázalo se, že jsme tou průtrží běželi zbytečně, jen se povídalo. Pak začala dílna, nejdřív jsem si říkal, proč tam vůbec jsme? Ale potom jsem si uvedomil, že je fajn se všichni v naší kategorii zkamarádit. Na recitace jsem se vždycky těšil, moc se mi líbil třeba Lukáš ze Třebotova nebo Marie s textem od Wericha. Jsem rád, že jsem se potkal s Lindou Křišťálovou, její jméno znám z dabingu, nechal jsem si ji podepsat do brožury. Kromě DS mě ve Svitavách nejvíc pobavila vitrína s nadpisem HOUBY ve které bylo houby. V pátek se mi ještě trochu stýskalo, ale teď bych nejraději domů nejel a zůstal tady až do konce.

Tobiáš a Iveta

NAHLÉDLI JSME DO...

... DĚTSKÉHO DISKUSNÍHO KLUBU K PŘEDSTAVENÍM 2. BLOKU

Dnes na diskusi dorazil podobný počet lidí jako včera. A stejně jako včera se i dnes začínalo hrou. Tentokrát to byla hra na trpaslíky, obry a čaroděje (neboli Gimli, Koloděj a Brumbál). Dokážete si asi představit, jak se takových cca čtyřicet lidí v poměrně malé místnosti snaží před sebou utéct či se chytit.

Nicméně se pak všichni dokázali uklidnit a sesednout se do kroužku k diskusi. Velmi zajímavé diskusi, která sice měla po celou dobu několik výrazných mluvčích, ale vyjádřili se v ní téměř všichni.

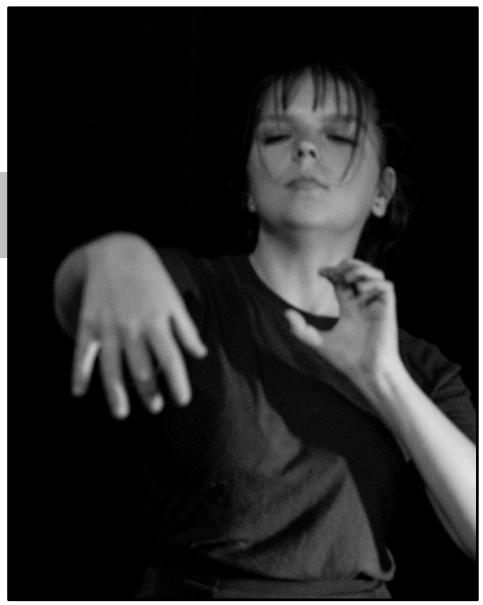
Nejdříve se mluvilo o představení **Skellig** (soubor 27 a 53), u nějž bylo hodnocení diváků v určitých aspektech velmi rozdílné. Chválil se například styl aréna, kterým bylo představení zpracováno, ale zároveň pár lidí, kteří seděli v nesprávném místě kruhu, měli občas problém herce slyšet nebo jim svítilo světlo do očí. Dalším ze sporných témat byly kostýmy a asi nejkritizovanější věcí se staly občas nevýrazné herecké výkony a to, že diváci hercům nevěřili jejich role. Velkou pochvalu pak soubor dostal za práci s krabicemi, které sloužily jako jediné rekvizity, a také za to, že zvládli během pár hodin přezkoušet představení tak, aby hlavní postavu mohli hrát tři lidé místo původních čtyř.

Jako další přišla na pořad **Nina**. Inscenace Nina. Když pomyslím, že nás čekají ještě Bára a Linda, začíná se mi zavařovat hlava. V této části výrazně více mluvili členové souboru Kompoty, kteří nám vysvětlili například původ jejich postav a částečně i jejich celého představení nebo jak to mají s energií při hraní. Nina je hraná stylem divadla forum, který se na diskusi také řešil a všichni se shodli, že v tomto případě byl zpracovaný velmi dobře.

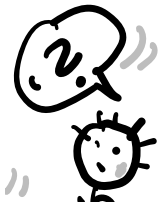
Při poslední části se řešilo **spi-bdi-sni** (soubor Korpus), jehož hlavním tématem byla únava a kofein. Soubor nám během diskuse vylíčil všechny svoje trampoty s výběrem tématu, odcházejícími členy i málem nastalým výbuchem během jejich dopoledního představení. Toto představením bylo chváleno za práci se světly, ASMR prvky s kávovými zrny a za originalitu jak zpracování, tak tématu.

Rózi

VČERA JSME VIDĚLI...

spi-bdi-sni

VČERA HRÁLI...

... Skellig, 27 a 53, ZUŠ Uherské Hradiště

Omlouváme se souboru, že jsme ve včerejším čísle DDS neotiskli jejich odpovědi. Tiskařský šotek působil opakovaně. Z toho důvodu otiskujeme odpovědi souboru nyní.

Jak vznikl název vašeho souboru?

Čínské jídlo v našem představení má čísla 27 a 53. Když jsme to hráli poprvé, tak jsme si to stopli - na displeji se objevilo 27 minut a 53 sekund. To už nebylo co řešit.

Proč jste se pustili do inscenování zvolené předlohy?

Tři členové souboru četli knížku Davida Almonda Tajemný Skellig v době, kdy jsme byli jen klukovská třída, před covidem. S novým školním rokem se to promíchalo, ale zajímavý příběh kluka, který se nebojí tajemství, už nám zůstal. Z 240 stran postupně vznikl scénář o 5 stranách A4.

Popište nejzajímavější okamžik vaší inscenace.

Když se objeví Skellig na scéně.

Kdy nastal největší zádrhel při zkoušení?

Když soubor objevil ve třídě míče. A bylo po zkoušení.

V čem vnímáte rozdíl mezi přirozenou a umělou inteligencí?

V tomto nemáme jasno.

Existuje několik druhů inteligence, jaký druh využíváte při přípravě představení nejčastěji a proč?

Dostali jsme dle wikipedie nabídku - jazykově-verbální, logicko-matematická, zvukově-hudební, tělesně-pohybová, vizuálně-prostorová, vnitřní neboli intrapersonální, společenská neboli interpersonální a přírodní. Rozhodli jsme se, že využíváme každý jinou, takže v podstatě všechny. Prostě AGI, prohlásil Matouš.

Co by vám pomohlo, aby bylo představení dokonalé?

Kdybychom se alespoň někdy sešli na naši tříhodinovku v ZUŠ všichni a včas.

Jak často, kolikrát a pro koho inscenaci hrajete?

Pro diváky zatím 4x, pro sebe nespočetně.

Napište 5 klíčových slov o vaší inscenaci.

Křídla, sovy, sestra, garáž, miminko a možná ještě William Blake.

Ptal se Josef Pekárek

DNES HRAJÍ...

... Bára, 7. ročník LDO ZUŠ Jindřichův Hradec

Jak vznikl název vašeho souboru?

Vlastně se náš soubor jmenuje ŠesTet (podle loňského představení, ve kterém jsme hrály šest tetiček), jenom to František letos zapomněl napsat na přihlášku. :-)

Proč jste se pustili do inscenování zvolené předlohy?

Protože to některé z nás musely číst ve škole a postupem času jsme zjistily, že je to vlastně hodně o nás.

Popište nejzajímavější okamžik vaší inscenace.

Úplný závěr celé hry - dlouho jsme se něm nemohly shodnout, nakonec jsme v něm se od Boženy Němcové asi hodně vzdálily.

Kdy nastal největší zádrhel při zkoušení?

Když se nám při generálce podařilo vyhodit pojistky v celé zušce.

V čem vnímáte rozdíl mezi přirozenou a umělou inteligencí?

Na tuto složitou otázku se podle nás nedá nesložitě odpovědět.

Existuje několik druhů inteligence, jaký druh využíváte při přípravě představení nejčastěji a proč?

Společenskou, jazykovou, pohybovou...

Co by vám pomohlo, aby bylo představení dokonalé?

Dokonalost je nudná, proto se o ni ani nepokoušíme.

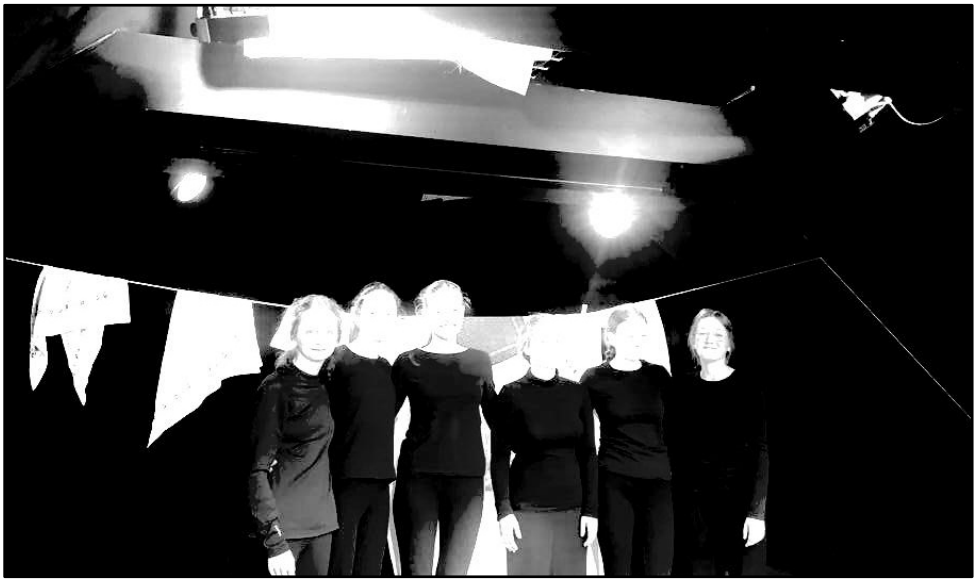
Jak často, kolikrát a pro koho inscenaci hrajete?

Pro sebe stále, pro jiné diváky občas.

Napište 5 klíčových slov o vaší inscenaci.

Bára, lidskost, vzpoura, společnost, osobitost.

Ptal se Josef Pekárek

DNES HRAJÍ...

... Hanin kufřík, HAJALA, ZUŠ Jana Štursy

Jak vznikl název vašeho souboru?

HaJaLa - Jelikož každý rok připravujeme společný projekt dramaťáci, tanečáci a připravují jej tři pančelky - Hana, Jana, Lada, tak tak...

Proč jste se pustili do inscenování zvolené předlohy?

Jsme z Nového Města na Moravě. Hana, která je ústřední postavou knižní předlohy se narodila a žila hned vedle současné budovy ZUŠ. Její příběh se nás tedy, i v souvislosti se současným děním, osobně dotýká.

Popište nejzajímavější okamžik vaší inscenace.

Situace, kdy na jeviště vstoupí Mengele. Je to situace, u které nás stále mrazí.

Kdy nastal největší zádrhel při zkoušení?

Když jsme se nebyli schopni potkat v jednom termínu všichni. Je nás opravdu hodně.

V čem vnímáte rozdíl mezi přirozenou a umělou inteligencí?

Umělá inteligence nerozumí vtipu.

Existuje několik druhů inteligence, jaký druh využíváte při přípravě představení nejčastěji a proč?

Vnitřní a společenskou - vycházíme ze sebe a z naší skupiny. Reflektujeme dění kolem nás a zpracováváme ho pohybem, slovem, v prostoru a čase.

Co by vám pomohlo, aby bylo představení dokonalé?

Nafukovací kufry a teleportace.

Jak často, kolikrát a pro koho inscenaci hrajete?

Často pro školy, ale také pro veřejnost. Zatím jsme hráli 8x.

Napište 5 klíčových slov o vaší inscenaci.

KUFR, HANA, JANA SE KOUKÁ

Ptal se Josef Pekárek

DNES HRAJÍ...

... Linda, Divadlo Vydýcháno, ZUŠ Liberec

Jak vznikl název vašeho souboru?

Naše učebna je ve sklepě. Nejsou tam okna, takže se tam rychle vydýchá vzduch. Proto jsme Divadlo Vydýcháno.

Proč jste se pustili do inscenování zvolené předlohy?

Předlohou bylo naše aktuální téma. Hodně jsme společně řešily dospívání, nejistotu, nové emoce...

Popište nejzajímavější okamžik vaší inscenace.

Je těžké si vybrat jen jeden okamžik, ale asi když Linda usne a zdá se jí noční můra. Její nejlepší kamarádka ji opustila a k tomu se začnou přimíchávat nejhorší vzpomínky.

Kdy nastal největší zádrhel při zkoušení?

Ve chvíli, když jsme po návratu z okresního kola předělávali jednu scénu, tu se starým domem. Celou hodinu. To bylo náročný.

V čem vnímáte rozdíl mezi přirozenou a umělou inteligencí?

Přirozená inteligence má svou fantazii a originalitu, zatímco umělou inteligenci vytvořili lidé, takže nemá své myšlení. Přirozená inteligence dokáže vdechnout příběh.

Existuje několik druhů inteligence, jaký druh využíváte při přípravě představení nejčastěji a proč?

Nejčastěji asi využíváme emoční inteligenci, i naše představení souvisí s emocemi.

Co by vám pomohlo, aby bylo představení dokonalé?

Pro nás je to skoro vždy dokonalé. Samozřejmě to nikdy není bez chyby, ale pokaždé to zahrajeme tak, jak nejlépe můžeme. Vždy se dá něco zlepšit, ale my si to snažíme prostě užít.

Jak často, kolikrát a pro koho inscenaci hrajete?

Poslední dobou LINDU hrajeme docela často. Hrajeme pro naší rodinu, přátele, děti z jiných souborů, učitele, kteří se o to zajímají, anebo prostě jen lidi, kteří o LINDĚ slyšeli a chtějí ji vidět.

Napište 5 klíčových slov o vaší inscenaci.

LINDA - ZMĚNA - NEZNÁMÉ POCITY - POHYB - DOSPÍVÁNÍ

DNES HRAJÍ...

... Mý/íSTOPy/i(S), HuSDrŠ, ZUŠ Jana Štursy, Nové Město na Moravě

Jak vznikl název vašeho souboru?

HuSDrŠ - Protože Hubáček Sedlák, Drdla, Šteidl

Proč jste se pustili do inscenování zvolené předlohy?

Nemáme předlohu. Našim východiskem bylo téma Moje místo je.... hledáme se , polemizujeme, váháme, doufáme, věříme, že ho někde máme.

Popište nejzajímavější okamžik vaší inscenace.

Pokud jde o část inscenace, (pochopili jsme otázku dobře?) pak jí je báseň, kterou napsali studentky v hodině dramaťáku.

Kdy nastal největší zádrhel při zkoušení?

Při třetí změně scénáře.

V čem vnímáte rozdíl mezi přirozenou a umělou inteligencí?

Umělá inteligence nerozumí vtipu.

Vtip od umělé inteligence: "Proč se herečka bála vstoupit na jeviště? Protože měla představitelnou představu, že zapomněla text."

Existuje několik druhů inteligence, jaký druh využíváte při přípravě představení nejčastěji a proč?

Vnitřní a společenskou - vycházíme ze sebe a z naší skupiny. Reflektujeme dění kolem nás a zpracováváme ho pohybem, slovem, v prostoru a čase.

Co by vám pomohlo, aby bylo představení dokonalé?

Židle z uhlíkového vlákna.

Jak často, kolikrát a pro koho inscenaci hrajete?

Tak zatím jsme hráli 5x většinou pro přátele, rodiče a na přehlídkách.

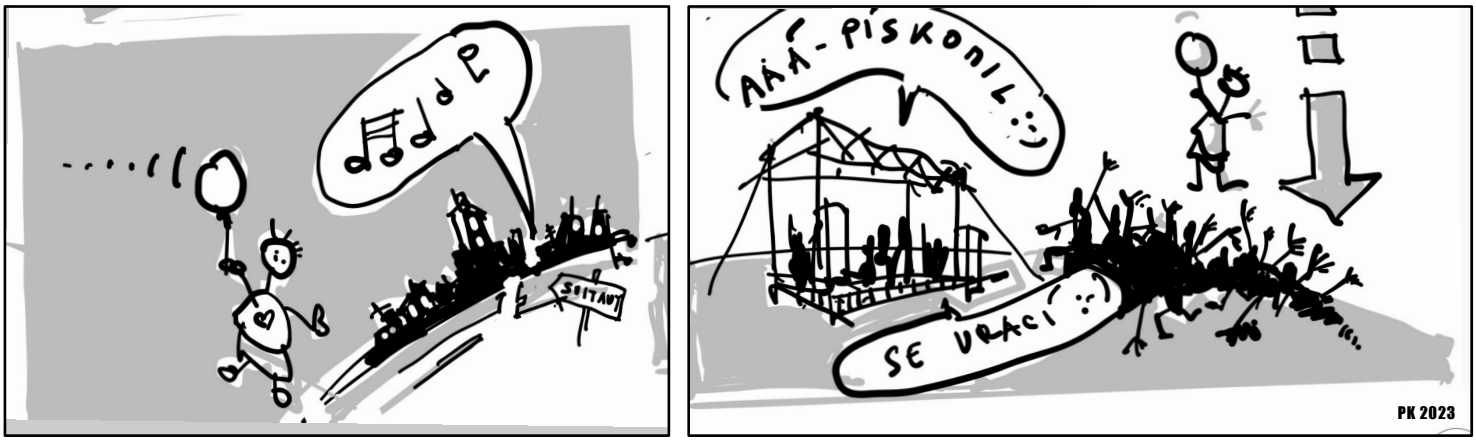
Napište 5 klíčových slov o vaší inscenaci.

MÍSTO, ŽIDLE, KOLEKTIV, H1, (A TO JEŠTĚ NENÍ KONEC)

Ptal se Josef Pekárek

KOMIKS

... SMĚR SVITAVY

DALŠÍ ČÍSLO DENÍKU VYJDE UŽ ZA PÁR HODIN

INSTAGRAM

Naše redakce jde s dobou
(Jak říkají boomeři z redakce.)
Chceš být u toho?
Instagram totiž ožiješ právě ty!
Název účtu?
detska scena svitavy
Jak?
Stačí nám poslat fotky či videa svých zážitků z přehlídky.
Kam?
Buď na email:
detskascena2023@gmail.com
Nemáš wifi?
Airdropni Pavlovi z redakce, při každém setkání.
#instagrambudežítkdyžbudeššítty

Redakce: Je instagram z hlediska prokrastinace rozumná aplikace?

ChatGPT: Instagram, stejně jako jiná sociální média, může být potenciálním zdrojem prokrastinace, pokud je používán neúměrně nebo nezodpovědně. Platforma nabízí velké množství obsahu a funkcí, které mohou přitahovat naši pozornost a zabírat náš čas.

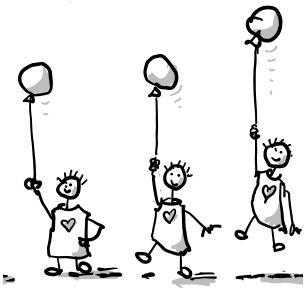
Redakce: Tak ho pojďme využít sdílením společných zážitků.

PROGRAM DĚTSKÉ SCÉNY

PONDĚLÍ 12. ČERVNA

8.30–12.30	semináře ABC a R2	Fka, stodola
8.30–12.00	program pro děti ze souborů	
9.00–11.45	3. blok přehlídky – vystoupení pro veřejnost	
14.00–16.50	3. blok přehlídky – vystoupení pro účastníky Dětské scény	
skupiny A+B	**Hanin kufřík**, HAJALA, ZUŠ Jana Štursy, Nové Město na Moravě	Fka
skupina A	**Bára**, 7. ročník LDO ZUŠ Jindřichův Hradec	Tyjátr
	Linda, Divadlo Vydýcháno, ZUŠ Liberec	Trám
skupina B	**Bára**, 7. ročník LDO ZUŠ Jindřichův Hradec	Tyjátr
	Linda, Divadlo Vydýcháno, ZUŠ Liberec	Trám
skupiny A+B	**Mý/íSTOPy/i(s)**, HuSDrŠ, ZUŠ Jana Štursy, Nové Město na Moravě	Fka
17.15–18.00	diskuse lektorského sboru s vedoucími souborů vystupujících v 3. bloku	Fka-3. podl.
17.15–18.45	dětský diskusní klub	Fka-aula
18.15–19.45	veřejná diskuse o představeních 3. bloku	stodola
20.30–21.30	**Petr Váša: Večer fyzického básnictví** s prvky akčního čtení z knihy Rajčaťáci a Banáni	Fka

Fka	Fabrika Svitavy
Trám	Divadlo Trám
Tyjátr	Alternativní klub Tyjátr
stodola	farní stodola svitavské římskokatolické farnosti

3.

DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY - ČÍSLO 3., revidovaná verze

Redakce: Josef Pekárek (šéfredaktor), Pavel Skála, Klára Fidlerová, Rozálie Fidlerová, Veronika Bíbová, Kateřina Hartmanová, Pavel Kocych (grafika a sazba), Oskar Helcel a Ivo Mičkal (foto). Tisk: DTP centrum Svitavy. Redakce sídlí ve 3. podlaží Fabriky Svitavy. Neprošlo jazykovou korekturou.

Uzávěrka čísla 3 - 11. června 2023 v 22:03. Náklad 110 ks.